

بررسی میزان باقیمانده جیوه در عضلات ماهیان نر و ماده قزل آلائی منطقه جاجرود

اسماعیل علی محمدی فرد^{۱*}، نرگس میر سعید قاضی^۲، رضا کاظم پور^۳، علی اعظمی^۴

۱_ مدیریت تضمین کیفیت و مرغوبیت صنایع غذایی مائده وابسته به گروه صنعتی و تولیدی یک و یک ۲_ سرپرست تحقیق و توسعه صنایع غذایی مائده وابسته به گروه صنعتی و تولیدی یک و یک ۳_ کارشناس بخش تضمین و مرغوبیت صنایع غذایی مائده وابسته به گروه صنعتی و تولیدی یک و یک ۴_ کارشناس بخش تضمین و مرغوبیت صنایع غذایی مائده وابسته به گروه صنعتی و تولیدی یک و یک

باقیمانده فلزات سنگین در مواد پروتئینی مصرفی انسان یکی از معضلات رو به گسترش جوامع بشری می باشد که داشتن اطلاعات در مورد میزان این باقیمانده ها ضروری به نظر می رسد. از این رو بر آن شدیم تا با بررسی میزان باقیمانده جیوه در عضلات ماهیان قزل آلا در منطقه جاجرود اطلاعات مناسبی را تهیه نماییم. برای این منظور از ۹۰ قطعه ماهی قزل آلا به شکل تصادفی از ۱۰ مزرعه پرورش ماهی در منطقه جاجرود نمونه برداری انجام گردید. ماهی ها پس از صید مورد نمونه برداری از عضلات قرار گرفتند که در داخل کیسه هایی که از قبل شماره گذاری شده بودند منتقل به فریزر های منهای ۱۸ درجه سانتی گراد گردیدند و پس از آن به آزمایشگاه دانه های روغنی در استان تهران ارسال گردیدند، که از روش اسپکتروفتومتری جذب اتمی بدون شعله برای تشخیص میزان جیوه استفاده نمودند. پس از بررسی های صورت گرفته میانگین فلز جیوه در عضلات جنس نر از $(0.54 \pm 0.07 \text{ ppm})$ و در ماهیان جنس ماده از $(0.13 \pm 0.03 \text{ ppm})$ بوده که در محدوده مجاز برای مصرف انسانی قرار داشته است.

در این مطالعه میزان تجمع جیوه در عضلات ماهیان جنس نر بیش از ماهیان جنس ماده بوده است که حائز اهمیت می باشد و قابل بررسی های بیشتر در این مورد می باشد. در مجموع با توجه به بالا بودن میزان باقیمانده جیوه در عضلات ماهیان نر توجه بیشتری در جهت کاهش این میزان در عضلات و عبور نکردن از میزان مجاز ماهیان به جهت مصرف انسان حائز اهمیت می باشد.

واژه های کلیدی: باقیمانده جیوه، قزل آلائی، جاجرود

گزارش یک مورد آلودگی به تنیا ساژیناتا در یک مرکز درمانی در شمال خوزستان (بیمارستان ۵۸۰ دزفول)

سجاد رشیدی^{۱*}، عادل سعادت^۲، جاوید صدراپی^۳

۱_ دانش آموخته کارشناسی ارشد انگل شناسی پزشکی دانشگاه تربیت مدرس تهران ۲_ دکترای داروسازی بیمارستان ۵۸۰ دزفول ۳_ دکترای تخصصی انگل

شناسی پزشکی. دانشیار دانشگاه تربیت مدرس تهران

پست الکترونیکی نویسنده مسئول: sajaderashidi@yahoo.com

مقدمه و هدف: تنیا ساژیناتا جز سستودها بوده و انسان با خوردن گوشت خام یا نیم پز گاو به این آلودگی انگلی مبتلا میشود. آلودگی در مناطقی که دامپروری گاو رواج دارد و گوشت گاو به صورت خام یا نیم پز مصرف می شود شیوع بیشتری دارد. آمار دقیقی از شیوع این آلودگی در ایران وجود ندارد. ولی بر اساس آزمایش مدفوع به نظر می رسد که میزان شیوع آن در مناطق شمالی کشور بیشتر است. هدف از این تحقیق گزارش یک مورد ابتلا به این آلودگی در یک مراجعه کننده به بیمارستان ۵۸۰ دزفول (در نواحی شمالی خوزستان) بود.

مواد و روش کار: از بیمار مراجعه کننده به این مرکز درمانی که دارای دردهای نسبتاً شدید شکمی و ضعف و رنگ پریدگی و حالت عصبی بود نمونه مدفوع تهیه شد. نتایج: با باز کردن ظرف حاوی نمونه مدفوع بیمار بندهای سفید متحرک تنیا ساژیناتا دیده شد. با تهیه لام به روش گسترش مرطوب تخم های تنیا ساژیناتا نیز در نمونه مدفوع بیمار دیده شد.

نتایج و بحث: با توجه به عدم سابقه مصرف گوشت خوک در بیمار و همچنین مشاهده تعداد انشعابات رحمی بندهای جدا شده، تشخیص تنیا ساژیناتا قطعی شد. بعد از تشخیص، بیمار جهت انجام درمان راهنمایی شد. با اینکه گزارش تنیا ساژیناتا در مراکز درمانی کشورمان معمولاً کم می باشد ولی با گزارش این مورد از ابتلا به تنیا ساژیناتا در شمال استان خوزستان مشخص میشود که در برخی از مناطق کشور هنوز آلودگی به تنیا ساژیناتا وجود دارد به همین دلیل به نظر می رسد با دقت بیشتر در گزارش و تشخیص این آلودگی می توان تا حدودی میزان آلودگی به این انگل را در هر منطقه از کشور تعیین نمود و با آگاه نمودن افراد در خصوص عدم مصرف گوشت گاو به صورت خام یا نیم پز این آلودگی را در کشور ریشه کن نمود.

واژه های کلیدی: تنیا ساژیناتا، سستود